

Következésképpen a felperes arra hivatkozik, hogy fennáll a versenyjog *prima facie* megsértése, és a Bizottságnak 21 hónapnál rövidebb idő alatt kellett volna határozatot hoznia, és annak megfelelően eljárást kezdeményeznie. A Bizottság tétlenségének időtartama ennél fogva meghaladja az ésszerűség határait.

- (¹) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 2003. január 4., 1. o.; magyar nyelvű kiadás: 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).
- (²) Az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 123., 18. o., magyar nyelvű kiadás 8. fejezet, 3. kötet 81. o.).

2007. november 30-án benyújtott kereset – Ryanair kontra Bizottság

(T-442/07. sz. ügy)

(2008/C 37/44)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Ryanair Ltd (Dublin, Írország) (képviselő: E. Vahida ügyvéd)

Alperes: az Európai Községek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a Bizottság mulasztást követett el az EK-Szerződésből, és különösen az EK 232. cikkből eredő kötelezettségeit illetően, amikor nem foglalt állást a felperesnek a Bizottsághoz 2005. november 3-án, december 13-án, 2006. június 16-án és november 10-én benyújtott panaszával – amelyet 2007. augusztus 2-án felszólító levél követett – kapcsolatban;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére, beleértve a felperesnek az eljárás során felmerült költségeit abban az esetben is, ha a kereset benyújtását követően a Bizottság intézkedéseket hoz, amelyek alapján az Elsőfokú Bíróság nem találja szükségesnek a határozathozatalt, és elfogadhatatlanként elutasítja a keresetet; és
- hozzon meg minden további intézkedést, amelyet megfelelőnek tart.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetlevelével a felperes az EK 232. cikk alapján eljárást kezdeményezett, arra hivatkozva, hogy a Bizottság mulasztást követett el, amikor nem foglalt állást a felperesnek a Bizottsághoz 2005.

november 3-án, december 13-án, 2006. június 16-án és november 10-én benyújtott panaszával, és az azokat 2007. augusztus 2-án követett felszólító levéllel kapcsolatban.

Fő jogalként arra hivatkozik, hogy a Bizottság elmulasztotta a felperesnek az olasz állam által az Alitalia, az Air One és a Meridiana légitársaságoknak előnyök formájában nyújtott jogellenes állami támogatásra vonatkozó panaszai gondos és pártatlan vizsgálatát. Másodlagosan a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem foglalt állást a felperesnek a versenyellenes megkülönböztetésre – és ennél fogva az EK 82. cikk megsértésére – vonatkozó panaszával kapcsolatban.

A felperes úgy érvel, hogy a panasz tárgyat képező intézkedések, azaz i) az Alitalia-nak nyújtott „9/11 kompenzációs” támogatás, ii) az Alitalia Servizi Fintecna-nak történő átruházása körüli kedvező feltételek, iii) azon tény, hogy az olasz állam elmulasztotta az Alitalia olasz repülőterekkel szemben fennálló tartozásai kifizetésének követelését, iv) az Alitalia által fizetendő végkielégítésekhez nyújtott állami támogatás, v) üzemanyagár-kedvezmények, vi) a repülőtéri illetékek csökkentése az olasz légiközlekedési csomópontokban, vii) több mint 100 Alitalia alkalmazott áthelyezése a Meridiana és az Air One társaságokhoz, viii) a felperes tevékenységét illetően hátrányosan megkülönböztető korlátozások a regionális repülőtereken, beleértve a Ciampino repülőteret, az olasz államnak tudhatóak be, veszteséget jelentenek számára és az érintett intézkedések némelyike kifejezetten kedvező úgy az Alitalia, mint az Air One és a Meridiana számára. A felperes szerint ezen intézkedések – teljesítve az EK 87. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket – állami támogatásnak minősülnek.

Másodlagosan a felperes úgy érvel, hogy azon tény miszerint az olasz repülőterek nem követelték az Alitalia tartozásainak megfizetését, illetve a repülőtéri illetékek olasz gyűjtő-elosztó csomópontokban történő csökkentése, az üzemanyagár-kedvezmények és a regionális repülőtereken a felperes tevékenységének hátrányosan megkülönböztető korlátozása a versenyjog megsértése. Ennél fogva a felperes úgy érvel, hogy abban az esetben, ha az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy az Alitalia, az Air One és a Meridiana részére nyújtott előnyök közül némely nem tudható be az olasz államnak, mivel az azokat biztosító olasz repülőterek és üzemanyag-ellátók önállóan cselekedtek, ezen előnyök versenyellenes megkülönböztetésnek minősülnek, amelyek nem igazolhatóak objektív okokkal, és ekképpen megsértik az EK 82. cikket.

A felperes továbbá úgy érvel, hogy a repülőtéri szolgáltatások és a repülőgép-üzemanyag vásárlójaként, illetve az Alitalia, az Air One és a Meridiana versenytársaként jogos érdeke fűződik e panasz benyújtásához.

A felperes továbbá kifejti, hogy a Bizottságot eljárási kötelezettség terhelte a 659/1999/EK (¹) és az 1/2003/EK (²) tanácsi rendeletek, valamint a 773/2004/EK (³) bizottsági rendelet rendelkezései értelmében. A Bizottság azonban nem járt el a panaszok kézhezvételét követően, és nem foglalt állást a felszólító levél kézhezvételét követően sem.

Következésképpen a felperes arra hivatkozik, hogy fennáll a versenyjog *prima facie* megsértése, és a Bizottság a felszólító levél kézhezvétele óta tartó tétlenségének időtartama – amely a panasz tárgyától függően 9–21 hónapig tartott – ésszerűtlenül hosszú volt, és ez az EK 232. cikk értelmében mulasztásnak minősül.

(¹) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

(²) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

(³) Az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 123., 18. o., magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet 81. o.).

2007. december 5-én benyújtott kereset – Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise kontra Bizottság

(T-444/07. sz. ügy)

(2008/C 37/45)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) (Marseilles, Franciaország) (képviselő: C. Bonnefoi ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a 2007. október 4-i C (2007) 4645 bizottsági határozatot, amellyel a Bizottság megsemmisítette egy Európai Szociális Alapból nyújtott támogatásnak a franciaországi finanszírozására (CPEM) az ESZA által az 1999. augusztus 17-i C (1999) 2645 határozat alapján nyújtott támogatást;
- állapítsa meg, hogy egy közérdekű feladatokat ellátó szervezet a jóhírnevének a sérelme után kártérítésre jogosult (melynek becsült összege 100 000 euró);
- állapítsa meg, hogy a CPEM személyzete jogosult a jelképes, egy euró összegű egyéni kártérítésre a munkahelyi nyugalma megzavarásáért (az alkalmazási struktúrájuk, és ebből következően az alkalmazásuk jövőjét fenyegető veszély, mivel az egy millió euró kifizetése a CPEM és az MSD bezárását jelenti);

- a felperes számára térítse meg az eljáráshoz kapcsolódó ügyvédi díjakat és a jogi tanácsadáshoz kapcsolódó költségeket, melyeket a felperes esetlegesen a továbbiakban igazol.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes a 2007. október 4-i C (2007) 4645 bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amellyel a Bizottság az OLAF jelentése alapján megsemmisítette a felperes által végrehajtott kísérleti projekt finanszírozására az Európai Szociális Alap által globális támogatás formájában nyújtott támogatást (¹).

A felperes által a keresetének alátámasztása érdekében kifejtett jogalapok két csoportba oszthatóak, melyek közül az első az OLAF által lefolytatott, a megtámadott határozatot eredményező vizsgálati és információszerzési eljárás módjához kapcsolódik, és amelyet a felperes a védelemhez fűződő jogok megsértésére alapít; a többi jogalap a megtámadott határozat megalapozottságát érinti.

Egyrészt a felperes azzal érvel, hogy az OLAF által lefolytatott vizsgálat a közösségi jog és az objektív vizsgálat számos elvét megsértette, mint például az ártatlanság védelmének elve és az eljárás alapjául szolgáló kifogásokban foglalt vádak tényleges és pontos tartalmának a megismeréséhez fűződő jog. A felperes ezenfelül hangsúlyozza, hogy az OLAF a 2185/96 rendeletben (²) előírt eljárásokat összetévesztette a 2988/95 rendelet (³) szerinti vizsgálati eljárásokkal. Másrészt a felperes az OLAF-fal szemben azt kifogásolja, hogy a terhére tett megállapításokat a „Pályázati útmutató” különböző és állandóan változó kiadásaira alapította.

A jogkérdésre vonatkozóan a felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság a határozatát az OLAF-jelentés megállapításaira alapította, mely súlyosan tévedett a „nonprofit szervezetek” és a „rendelkezésre bocsátás” francia jogi fogalmait illetően. Ezenfelül a felperes azzal érvel, hogy az OLAF vele szemben a „Pályázati útmutató”-nak a közösségi szabályozás tartalmával szembeni elsőbbségére hivatkozott. A felperes azt állítja továbbá, hogy a Bizottságnak erről tudomása volt, ráadásul jóváhagyta azt a tényállást, amelyet a felperessel szemben az OLAF, valamint a megtámadott határozat kifogásolt. Végezetül a felperes olyan jogalapra hivatkozik, mely szerint a 1605/2002 rendelet (⁴), amelyre az OLAF és a megtámadott határozat az indokolásának egy részét alapította, nem alkalmazható, és nem érvényesíthető.

(¹) A 2001. szeptember 18-i C (2001) 2144. sz. határozattal módosított, 1999. augusztus 17-i C (1999) 2645 bizottsági határozat.

(²) Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról szóló, 1996. november 11-i 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendelet (HL L 292, 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 303. o.).

(³) Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 312, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 340. o.).

(⁴) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, (2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.).